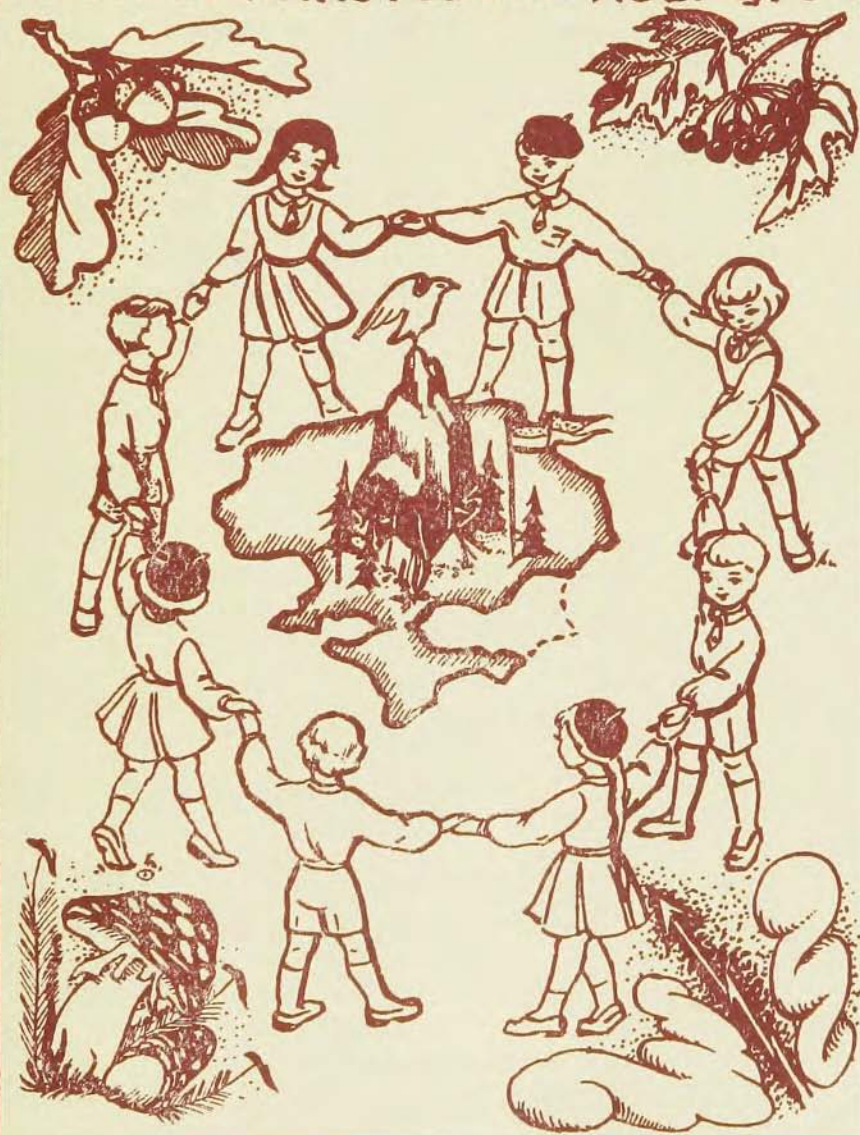

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

„ГОТУЙСЬ”

Журнал пластового новацтва

“HUTUJS” — MAGAZINE
for Ukrainian Children

Видає Головна Пластова Булава

Відповідальний редактор:
пл. сен. Леся Храплива

Адреса Редакції:

LESIA CHRAPLYWA
158 East 7th St., Apt. 3A
New York 9, New York

Адмініструє

Крайова Пластова Старшина
на ЗДА.

Адреса Адміністрації:

“PLAST” Inc.
140-142 Second Avenue
New York 3, N. Y.

Обкладинка роботи Ніни Мудрик-Мриц

З М І С Т:

Ніна Мудрик-Мриц:	
Гагілка	2
Л. Храплива:	
Найменший дзвіночок	2
Вуйко Іван:	
Справжня радість	6
„Готуйсь” говорить	7
Сестричка Оксана:	
Чи знаєте ви, що	11
Братчик Ірко:	
Пісанка для „Готуйсь”	13
Що пише Очойдушок-Читанчик	14

УВАГА!

УВАГА!

**ЧИ ЗНАЄТЕ, ЩО МОЖНА НАБУТИ
В НАШІ АДМІНІСТРАЦІ**

ДАВНІ РІЧНИКИ „ГОТУЙСЬ”?

Ціна:

Повний комплект (60 чисел)	9.00 дол.
Один річник (10 чисел)	2.00 дол.
Поодинокє число	0.20 дол.

Замовляйте їх швидко для Вас
і в дарунку для Ваших Друзів!

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 4 (65)

Квітень

1961

Мал. Н. Мудрик-Мриц

ГАГІЛКА

Заспівали дзвони великодні:
Божий Син воскрес для нас сьогодні!

Поспішають з писанками діти
Радісну Гагілочку зустріти.

Біля церкви Гагілочка ждала,
Пісенькою дітей привітала.

І веселі почали забави
Кривий танець, хороводи жваві.

І вела перед Гагілка славна,
Як навчас звичай здавен-давна.

Леся Храплива

НАЙМЕНШИЙ ДЗВІНОЧОК

(Великодня радіопередача)

Заповідач: Розбудила весна красна сонну землю. Сніг стопився та поплив тисяччю потоків у ріки. Висохла земля і появилися на ній перші стеблинки трави. А за ними все нові та нові, поки аж ціла долина вкрилася свіжим, зеленим килимом. А тоді в затишку, під березою — глянь! — вирости з землі три сині квітки-дзвіночки. Були в них оксамитні головки, а в них золоті серединки-серденька. І всі три були дуже гарні.

Коли ж ранком сходило сонце, дзвіночки простягали за-терплі зі сну листочки, стря-

сали з голівок ранню росу, розправляли сонні пелюстки та починали дзвонити.

1. **Дзвіночок:** Бам-бам-бам!

Заповідач: Дзвонив найбільший та найкращий з них.

2. **Дзвіночок:** Дзелень-бом! Дзелень-бім!

Заповідач: Помагав йому середній.

3. **Дзвіночок:** Дзінь-дзінь-дзінь!

Заповідач: Пробирав і собі найменший. А тоді два більші дзвіночки вибухали сміхом.

1. **Дзвіночок:** (Сміється). Дивіть, яке диво! І малий пробує дзвонити!

2. **Дзвончок:** (*Сміється*). Думас,
що нам дорівняє!

1. 2. **Дзвіночки:** Ха-ха-ха!

Заповідач: Тоді маленький дзвіночок втихав засоромлений та ховав голівку поміж листочки. А два старші починали дзвонити ще голосніше, щоб усі почули, як гарно вони це вміють.

1. 2. **Дзвіночки:** Дзінь-бам-бом!

Заповідач: Від їх дзвоніння будилися всі квітки і трави, розвивалися листочки на березі. Починали визирати одним очком зі своїх кришок комашки та бджілки, а далі й вилазили з них на світ Божий. Бджілки радо відвідували дзвіночків. А коли надлітала бджілка...

Бджілка: Бзз... ззз... зз...

Заповідач: То старші дзвіночки зараз же починали хвалитися:

1. **Дзвіночок:** Бджілко, бджілко, поглянь, який я великий!

2. **Дзвіночок:** А я хоч менший, але зате кращий!

3. **Дзвіночок:** А я такий маленький!

Заповідач: Пищав малий дзвіночок своїм тоненьким голоском. Тоді старші знов сміялися з нього...

1. 2. **Дзвіночки:** — Ха-ха-ха!

Заповідач: І він вмовкав. А бджілки прилітали до старших, пили їх мід, танцювали кругом них та розказували всі новини, що їх почули та побачили на своєму леті: в лісі,

Мал. І. Савойка

в полі, в цілій долині та поза нею.

Бджілки: Бзз... зззз... зз...

Заповідач: А маленького в траві мов і не помічали. І хоч як хотів він теж щось цікаве почути, ніхто не хотів з ним говорити а він знав, що підслухувати чужі розмови — дуже нечемно. Аж ось одного дня присів на стебелінці трави біля дзвіночків — маленький метелик.

1. **Дзвіночок:** Бам-бам! Диви, який він чудовий, барвний!

2. **Дзвіночок:** Дзелень-бом! Я ще такого не бачив!

Заповідач: Заворухилися дзвіночки. А найменшому метелик теж дуже подобався, та не смів

він промовити ні слова. А обидва старші почали щосили дзвонити.

1. **Дзвіночок:** Бам-бам! Дзелень-бом! Дзелень-бім!

2. **Дзвіночок:** Бам-бам! Дзелень-бом! Дзелень-бім!

Заповідач: Та метелик не звертав на них уваги. Видно прилетів здалека і був дуже втомлений. То старші дзвіночки й перестали глядіти на нього. А Найменший нишком приглядався йому та радів, що ось біля нього сидить метелик. Та нараз — о горе! Почув маленький дзвіночок грізний шум пташиних крил...

(Чути шум).

Заповідач: І побачив, як наближався великий шпак, готовий в цю ж хвилину схопити та з'їсти метелика. А метелик спав, опустивши свої довгі вусики та не чув нічого.

3. **Дзвіночок:** Дзінь-дзінь-дзінь!

Заповідач: Задзвонив у тривозі найменший дзвіночок. Але метелик не чув.

3. **Дзвіночок:** *(Голосніше).* Дзінь дзінь! Метелику, втікай!

Заповідач: Заголосив у розпуці найменший дзвіночок. Метелик прокинувся. Стрепенувся, схопився чимдуж із травички і полинув високо в голубі простори. Золоте серденько у дзвіночка аж забилося на radoщах, що метелик врятувався.

А над вечір, коли дзвіночки

вже готовилися спати, знов замерехтіли барвисті крильця метелика і прилетів він простісінько до малого дзвіночка, а на великих і не глянув.

Метелик: Дзвіночку, ти врятував мені життя! Скажи, що можу зробити, щоб віддячитися тобі?

3. **Дзвіночок:** Дзінь-дзінь! Коли хочеш, то прилітай до мене щоднини та розкажуй, що ти чув та бачив!

Метелик: О з радістю! Я ж літаю по всіх усюдах і багато чого цікавого бачу!

Заповідач: І полетів метелик. Але щоднини пильно прилітав до маленького дзвіночка та розказував йому про все: які птички вже звили гніздечка, які квітки розцвіли, які діти ходили на прогулянку, як гралися та співали на зеленій мураві. Нераді були тому старші дзвіночки, та що ж було їм робити?

Аж одного вечора віддзвонили всі три дзвіночки свою вечірню молитву.

1. 2. 3. **Дзвіночки:** Бам-бам! Дзелень-бом! Дзелень-бім!

Заповідач: Та послули спокійно. Аж над ранком, коли вже почало на світ благословитися і рання роса впала на землю, прилетів неждано метелик. І просто до найменшого дзвіночка!

Метелик: Дзвіночку, дзвіночку! Прокинься!

3. Дзвіночок: Умггум! Я хочу спати!

Метелик: Не час сьогодні спати!
Я приніс тобі велику вістку!

3. Дзвіночок: *(Позіхає)*. Яку?

Метелик: Послухай: Христос воскрес із могили!

3. Дзвіночок: Як це так? Я ще ніколи не чув, щоб хтось воскрес, коли вже помер!

Метелик: Бо такого досі ще ніколи не було! Це вперше сьогодні сам відкрився камінь на могилі і той Христос, що Його три дні тому замучили, вийшов з гробу живий та у славі. Я сам це все бачив, то й прилетів тобі розказати.

3. Дзвіночок: А якже це, що ти не спав нічною порою?

Метелик: Я спав, але пробудила мене ясна заграва. Ясно стало, мов у день. Заграла янгольська музика, защебетали пташки і розцвіли невидані квітки кругом могили. Бо це ж на стала радість цілому світові!

3. Дзвіночок: Коли так, то й я стану дзвонити і радіти! Хай цілий світ почує, що Христос воскрес! Дзінь! Дзінь-дзінь!!!

Заповідач: На дзвоніння пробудилися і старші дзвіночки.

1. Дзвіночок: Чого це ти поночі роздзвонився?

2. Дзвіночок: І спати не даєш!

3. Дзвіночок: Бо Христос воскрес!

1. Дзвіночок: Коли так, то й ми задзвонимо на radoщах!

1. 2. 3. Дзвіночки: Бам-бам-бам!
Дзелень - бом! Дзелень - бім!

Заповідач: Почули їх бджілки та весело забреніли.

Бджілки: Бзз... ззз... зз!

Заповідач: Пробудилися і пташки у своїх кубельцях та защебетали.

Пташки: Цвір-цвірінь! Ціrrrr!

Заповідач: На їх голоси пробудилося й сонце, викотилося на небо та позолотило весь світ. Розкотилася вістка по цілій долині і всі її мешканці заспівали разом воскресну пісню.

(Хор дзвіночків, бджілок та пташок співає ще раз).

Заповідач: Та поміж ними дзвенів таки найголосніше найменший дзвіночок, що то перший сповістив усім про Воскресіння Христове.

Мал. І. Стецьків

СПРАВЖНЯ РАДІСТЬ

На Великдень до Василька приїхало багато гостей: тети, дядьки та інші родичі. І кожний привіз якийсь подарунок Василькові. От, і радости було багато.

Налюбувавшись доволі, Василько вибіг на вулицю погратись з сусідськими дітьми.

На рогу вулиці побачив якусь стару, зодіту в лахміття жінку. Біля неї стояла маленька дівчинка, недоживлена; полатана на ній одежина, босі ноги. Так і видно було, що нужда постійно в них гостювала. З очей, замість дитячої безжурности, глядів сум. Вони обидві простягали до проходжих руки й несміливо просили:

— Дайте милостиню, ради Христа-Бога.

Якраз проходила мимо якась пані в дорогій одежі. Та показалося, що серце в неї було закам'яніле: вона і не глянула на прошаків.

Побачив то Василько і жаль та співчуття заворушились у серці. Піду і дам їм милостиню, подумав.

Та коли стояв біля них і витягав з кишені гроші, дуже неприємно йому зробилось. Мав при собі тільки десять грошів. А вдома так багато...

— Бабусю і ти, дівчино, пробачте. Постійте тут ще трошки. Я зараз вернуся.

Побіг.

Вони обидві не знали, що думати. Чи хлопчина, може, тільки хотів з них пожартувати? І ждатимуть даремно. А Василько і справді забарився. Вони хотіли вже йти даліше, коли почули:

— Я вже тут!

Оглянулись. Хтось ішов до них, але зразу не могли впізнати: із-за коробок та пакетиків тільки шапку та очі було видно.

— Я перепрошую вас, що спізнився. Але з тим усім не було зручно йти.

Василько поклав пакети коло дівчинки.

— Це для тебе, дівчино. А вам, бабусю, всі мої гроші. Ось, а мати ще й паску вам передають.

Вони відмовлялись. Та Василько просив:

— Візьміть, візьміть, дуже прощу. Сьогодні Великдень...

Василько пішов з ними до їхньої хати. Вони не знали, як мають йому дякувати. І плакали, і сміялись з радости. А Василькові було так весело, так легко на серці, як ще ніколи.

Вернувшись додому, він сказав матері: Мамо, сьогодні я дізнав справжньої радості.

Мама пригорнула його й тільки сказала: Сину мій, роби так ціле своє життя.

Дорогий Зотуїсь!

Ми всі писали писанки:

Для тебе одну,

Для нашої сестрички одну,

Для нашої вчительки українознавства-
одну,

Для наших мамів - по одній.

І всі покладали, щоб сушилися.

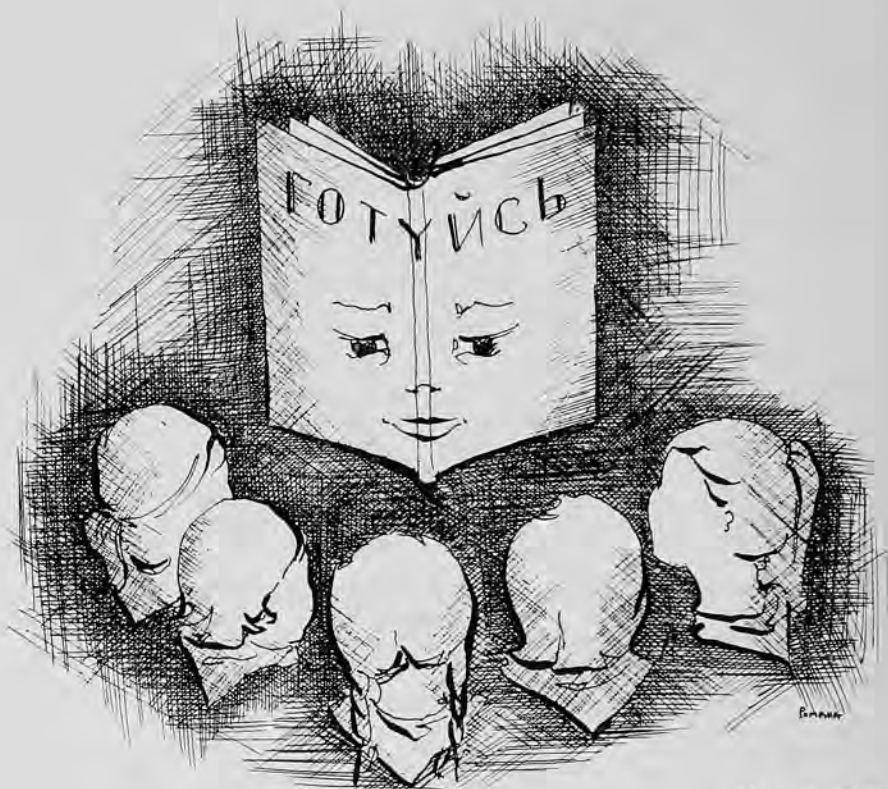
А ніхто прийшов ким і побив усі.

Тю ми хочемо Тюбі хоч листа написати,
щоб Ти знав, що ми писали.

Тільки не скажи про це нікому!

Христос Воскрес!

Ластівочки

Мал. Р. Баб'юк

„ГОТУЙСЬ” ГОВОРИТЬ ДО СВОЇХ ЧИТАЧІВ

Дорогі мої Читачі!

Ну, і діждався я того свята, що врешті можу Вам радісно гукнути: **Христос Воскрес!**

А знаєте Ви, що не в кожній країні так вітаються у день Воскресення! А в нас вітаються так, щоб сказати радісну вістку кожному, кого лиш зустрінеш! Тож сьогодні, у радісний Воскресний ранок, коли Христос встав з гробу, коли переміг смерть та всяке зло, вітаю і я Вас цим нашим радісним привітом!

Вітаю Вас, Достойні Пластові Батьки, Наш Основоположнику Дроте та Начальний Пластуне, Сірий Лево! Вітаю Вас, Головна Пластова Радо, Булаво та всі Красві Пластові Старшини! Вітаю Вас, Сестрички та Братчики, і Вас, моє Новацтво! Де б Ви не були: в Америці, Канаді, Німеччині, Австрії, Австралії, Аргентині, Венецуелі, Парагваю, всюди, всюди, вітаю Вас!

Вітаю Вас, що зберетеся за багато заставленими столами, що в радості та добрі будете виводити наші прадавні гагілки, вдягнувши наші, українські народні строї. В них найкраще виглядають малі українці та українки, хіба що так само до лица їм новацький однострій!

Отож вітаю Вас, тих, що їх в новацькому крузі зустріне радість, пісня та хороводи! Але вітаю і тих, що самі, тільки зі своїми батьками живуть серед чужинців. Вас особливо щиро вітаю! І коли не буде у Вас у той день своїх товаришів, щоб погратися-поговорити з ними, то хоч я буду з Вами!

А ще й вітаю Вас, тих, що живуть дуже далеко звідціль, що до Вас мій голос дійти не може. Недобрі люди поставили поміж Вами та мною густу залізну заслону. А за нею не можна Вам славити Воскресення Правди за нашим давнім звичаєм! Та хоч і не йдете Ви у церкву, не почуєте Воскресної Пісні, не виводитимете гагілок, та про Великдень Ви добре знаєте і ждете нетерпеливо, щоб і в нашій, українській Землі воскресла Правда! Вас найщиріше вітаю! І кажу Вам, що коли перемогла Правда Божа, то й наша Правда колись переможе всі лихі сили!

А тоді-то зійдемося всі разом: всі українські діти з цілого світу! В Україні зійдемося, в церквах українських, де то молилися наші діди та прадіди. Там і ми помолимося, а потім під церквою заведемо гагілку! Ох, то гагілка буде! А її нам усім скоро діждати бажає

ваш „Гогуйсь”

Що за гамір, що за гук!
Скільки віхи, скільки мук!
І нема у кухні мами,
Лиш звірята з новачками.
Там Катруся розмашисто
На паски вже місить тісто.
Каже Бровчик: — Гав-гав-гав!
Хто це воду розілляв?
На дві лапки встала кнця:
Христя тре на паску склицю!
Муркові — яка робота?
Жде, аж капне щось до рота.
Аж гуде від праці дім —
От буде Свячене всім!
Зроблять власними руками,
Не будуть трудити мами.

Їм pomoже лиш — будь ласка!
Трошки... мамина запаска!

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

... в Іспанії влаштовують величаві походи-процесії перед Великоднем у Велику П'ятницю? В них беруть участь усі визначні мешканці міста. Врочисто вдягнені, несуть „палоси”, великі статуї, вирізьблені з дерева та вбрані в дорогоцінні шати. Представляють вони постаті та події із Святого Письма.

... в церквах Сирії священники роздають вірним на Великдень червоні крашанки, в пам'ять Христової крові та на знак Воскресення?

... в Німеччині в суботу перед Воскресенням палять на горбах великі ватри? Кругом них збираються люди, співають та танцюють, а хлопці запалюють віхті соломи і перебігають з ними поля. Вони вірять, що через те поля будуть особливо врожайні в цьому році.

... у Франції ходять на Великдень по хатах діти в дивовижних одягах, танцюють та відіграють малі сценки, щоб за те дістати крашанки та солодоші?

... в Югославії красять також деякі крашанки начорно та кладуть їх на могилі рідних?

... в Баварії палять біля сіл у Велику Суботу ватри, збудовані кругом високого хреста, що на ньому висить солом'яна подоба людини? В Світлий Понеділок збирають попіл з цих вогнищ та розсівають його по полях.

... в Чехословаччині у Великодній Понеділок сплітають хлопці різкі із лози та легко б'ють ними дівчат, „щоб не були ліниві”.

... в Мехіко в суботу перед Великоднем вішають та палять фігуру Юди? Великі та малі ляльки, випхані соломою та шматками вішають на деревах, ганках, дахах і вікнах. Після Служби Божої запалюють вогняні ракети, прив'язані до цих фігур і по цілому місті „Юда” вибухає з галасом.

... в деяких частинах Англії ходять хлопці в Великодній Понеділок по хатах та носять зі собою крісло? В кожній хаті одна з жінок повинна сісти на це крісло; її підносять на кріслі тричі високо в повітря.

Сестричка Оксана

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „ГОТУЙСЬ” СКЛАЛИ:

Сестричка Звінка **Витанович** —
5 дол., Пластова Станиця у **Він-**
ніпеґу — 16 дол. 60 центів.

„Готуйсь” щиро дякує та жде
дальших пожертв.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Із неба сонце променисте

Ясний привіт зсилає нам.

І дзвони грають урочисто:

Дзелень, дзень-дзень, дзелень,
[бам, бам!

І на лугах дзвіночки сині

Весело дзвонять: Дзень, дзень,
[дзень!

Співайте всі! Радійте нині!

Христос Воскрес! Великий День!

Воскреслого Христа у славі

Вітає соняшна блакить.

І жайворон щебече жваво:

Христос Воскрес! Його хвалить!

Гуляє вітер кучерявий,

Велика радість в небесах,

А на землі шовкові трави

Ісусові встеляють шлях.

Земля і небо, доли й гори

Співають пісню всі водно,

Дзюрчить струмок і грає море:

Христос Воскрес! Воістину!

НАШІ ГРИ

Коли тале сніг, на землі по-
являються перші квіти. Їх зна-
ють усі, бо кожний вже дуже
жде весни, а вони перші віщують
весну. Опісля, пізнішою весною
та влітку цвіте вже багато різ-
них квітів. Тут подаємо назви
квітів, а поміж ними треба ви-
брати ті, що перші цвітуть вес-
ною. Може потрапите їх написа-
ти, коли присилатимете розгад-
ку до „Готуйсь”?!
Мечики
Хризантеми
Підсніжники
Незабудьки

Проліски
Бузок
Нарцизи
Рожі
Левкої
Праліски
Маки
Жоржини
Гіяцинти
Волошки
Фіялки
Тюльпани
Гвоздики
Васильки
Ряст
Лілеї.

Писанка для „Готуйсь”

Малий зайчик-пострибайчик
Від рідного тата,
На писанку у дарунку
Дістав грошенята.

Радий зайчик-пострибайчик
Став тепер думати:
Сам не знає, кому має
Писанку післати.

Доктор-Дятель, всім приятель,
Каже: — Не турбуйся!
Ти синочку, писаночку
Пішли на „Готуйся”!

Мусиш знати й пам'ятати,
„Готуйсь” про нас дбає,
Про звірята і пташата
Всіх дітей навчає.

Зайчик слухав, підняв вуха,
Раду цю вподобав.
— Це від мене ті „зелені” —
До „Готуйсь” нашкробав.

Вже поштовий та здоровий
Голуб надлітає,
Через нього, листа свого
З грішми висилає.

Ось вам казка. — Будьте ласка
Приклад можна брати,
Дар-Писанку, у дарунку
До „Готуйсь” післати.

Братчик Ірко

Тарас Шевченко

СИРІТСЬКИЙ ВЕЛИКДЕНЬ

На Великдень на соломі
Проти сонця, діти
Грались собі крашанками
Та й стали хвалитись
Обновами. Тому к святкам
З лиштвою пошили¹⁾
Сорочечку, а тій стьожку,
Тій стрічку купили.
Кому шалочку смушеву²⁾,
Чобітки шкапові³⁾;
Кому свитку... Одна тільки
Сидить без обнови
Сиріточка, рученята
Сховавши в рукава.
„Мені мати купувала”...
„Мені батько справив”...
„А мені хрищена мати
Лиштву вишивала”.
„А я в попа обідала!”⁴⁾
Сирітка сказала.

Цей вірш написав Тарас Шевченко, коли проживав на засланні у Кос-Аралі в 1849 році.

1) Лиштва — інакше уставка або плечики, багато вишиті рамена української сорочки.

2) Смушкова шапка — із баранячої шкіри.

3) Шкапові чобітки — із конячої шкіри.

4) Піп — так звали давніше в Україні священиків. Сьогодні цього слова вже не вживаємо.

Мал. Х. Зелінська

ЩО ПИШЕ ОЧАЙДУШОК ЧИТАНЧИК

Дорогі Новаки й Новачки!

Алеж зима була, зима! Позавівало снігом дороги, що годі було мені й дістатися до Ваших домівок. Через те я спізнився до Вас з моїми новинами. Може тепер Ви вже й знаєте, що в міжчасі появилися чотири чудові книжечки, що їх впорядкувала відома Вам усім Новачкам та Новакам — пані професорка Марія Юркевич.

Дві книжечки — про біленьку зиму, про пригоди й клопоти звірів, про добрих дітей, що на-

віть у люту зиму вміють помагати другим. Одна книжечка називається „Сніжинки”, а друга „Снігова баба”.

Погляньте лиш на обгортку однієї чи другої книжечки, які там картини, мов живі стоять перед Вашими очима, мов усміхаються до Вас! Обгортки до всіх книжечок виконав мистець Василь Дорошенко, а всі образочки в нутрі книжечки, ілюстрації до всіх віршиків та оповідань малювала сестричка Христя Зелінська, та сама, що її Ви знає-

Мал. Л. Вакович

те і зі сторінок нашого „Готуйсь”!

У цих двох книжечках знайдете все про зиму, і все таке гарне, і все призначене якраз для Вас. Так, що цікаво буде його читати, хоч надворі вже й весна.

Бо якраз вже й сонце починає пригрівати, і весна мабуть прийде незабаром. Пора отже подумати Вам і про другі книжечки: „Соняшний промінь” та „Шебетали пташки”. Як би Ви знали, скільки там чудових оповідань, віршів! Читачам не буде сумно сидіти дома. Буде здаватися Вам, що крізь Ваші вікна паде золоте проміння не лиш у Ваші кімнати, але й у серця.

Яка ж радість мати такі гарні книжечки, і то свої власні, не позичені! Хочете дізнатися про зайчика, горобчика, галку чи каченя, або й про яку іншу тваринку, — заглянете лиш до однієї із цих книжечок, а все там знайдете!

Та не лиш про них! Там написано і про різних дітей, і про Великдень, і про Мамин День,

що буде в травні, і про дарунок для Батька, і багато, багато інших цікавих оповідань. А ось певно вже розпочали Ви Шевченківський змаг і треба Вам якнайбільше знати про Тараса Шевченка. Про Шевченка теж там щось знайдете.

А подумайте, скільки труду треба було покласти, щоб так гарно зложити ці книжечки! А такий гарний їх вигляд, а такий чіткий друк, що хто навіть і не дуже любить читати (я думаю, що між новачками й новаками таких нема!), то сам вигляд книжечки заохотить його до читання.

Отже, купіть собі ці книжечки. Знайдете їх в українській книгарні, а коли Ваша Мама належить до Союзу Українок, та зможе дістати ці книжечки у своєму Відділі. І прочитайте їх та напишіть мені, які оповідання, вірші чи сценки Вам найбільше подобалися!

Здоровлю Вас щиро —

Готуйсь!

Ваш Очайдушок Читанчик

ДОБРІ РОЗГАДКИ ЗАГАДОК ПРИСЛАЛИ:

Олег Цюк із Філадельфії, Оленка Сайкевич та Богданчик Чмола з Баффло, Катруся Гошуляк з Торонта та Сяня Мостович з Люівіл.

Новаки та майбутні новаки: Христя Роговська (сунічка), Славко Куровицький (тигрик), Леся Дума (китайська лялька) та Олесь Кузишин (мухоморик) на цьогорічній новацькій забаві в Нью Йорку.

Новачки Гнізд „Лісові Квіти” та „Степові Квіти” із Нью Йорку на святочній збірці зі своїми вишпаними лялями.

Дорогий „Готуйсь”!

Останні сходини наших двох Гнізд в Нью Йорку: „Степові Квіти” та „Лісові Квіти”, були присвячені пам’яті Лесі Українки та були дуже цікаві. На початку сестричка Дзвінка розказала нам про життя Лесі Українки а всі сестрички співали пісню. Тоді дві новачки виголосили перший твір Лесі Українки „Надія”.

НОВАЦЬКИЙ СЛОВНИК

Лоза —

pussy willow
das Weidenkätzchen

Паска —

Easter bread (Paska)
das Osterbrot (Paska)

Писанка —

Easter egg
das Osterei mit Mustern

Крашанка —

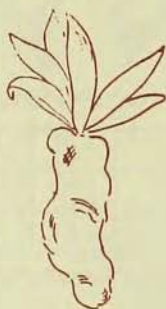
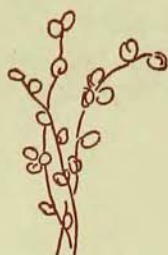
Easter egg
das Osterei

Хрін —

horse raddish
der Meerrettich

Кошик —

basket
der Korb

Цікаво було нам оглядати лялькове представлення та інсценізацію пісні „На місточку”. На закінчення відіграли ми сценку про мачуху та її дочку. Все це написала Леся Українка.

Ми повинні були принести на ці сходи лялі, одягнені у вишивки. „Вишиваних” ляльок було багато, але були й інші, звичайні. Я мала багато клопоту з мосю Ксенею, (так називається моя ляля). Тому, що я не мала вишиваної лялі, одягнула я її в мій перший народний стрій, який на мене тепер вже замалий.

На дворі падав дощ, Ксеня важка, і я знаю, що буду довго пам'ятати ці сходи.

Готуйсь!

Новачка Юне Орля Софія
Кордуба, Рій „Барвінок”,
Гніздо „Степові Квіти”

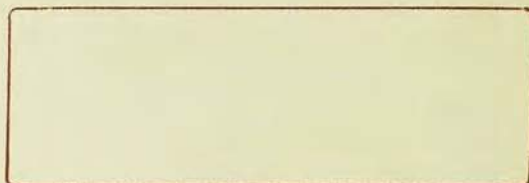
Подала С. Луцька

Мал. К. Клюфас

From:

„P L A S T”, I n c.
140-142 2nd Ave
New York 3, N. Y.

To:

ЗАГАДКА

Спробуйте віднайти назви поезій Шевченка у поданих реченнях:

- 1) Збирала сирітка-небога малі ягідки в лісі.
- 2) Приніс онук дідусеві води.
- 3) Гроза повітряної труби вже минула.
- 4) Кричала на вежі стара сова ніччю.
- 5) Виліз на черемху стинати гілля.
- 6) Хто поляг на полі бою — герой!
- 7) Батько Влодка вказав рукою напрям дороги.

(Подав Братчик Ірко, Амстердам)

ХРЕСТИКІВКА

Слова, що починаються в квадратиках, позначених числами, читані згори вниз, значать:

1. Велика гостина,
2. Коли хочеш, щоб хтось пішов кудись, кажеш йому..., але писане знизу вгору!
3. Те, що сниться,
4. Здрібніле ім'я новачки,
5. Частина обличчя,
6. Птиця, що вміє свистати,
7. Комаха, що любить кусати, але писана знизу вгору.

Букви на місці чисел, читані від 1 до 7 додуть назву предмету, що має велике значіння у святкуванні Великодня в Україні.

